

2, 38, 19. अनीप्सती M. 5, 156. med.: अनीप्सते ऽनामयमेव तथाम् MBh. 5, 17. अनीप्सित gewünscht, erwünscht, genehm, lieb AK. 3, 2, 3. 61. मनसा यदनीप्सितम् Viçv. 13, 11. आदानम् — दानं च — अनीप्सितानामर्थानाम् M. 7, 204.

— अत्र 1) erreichen, betreten: नैतां सङ्का वित्तमयीमवाप्ते (mitact. Bed.) यस्यां मज्जति बह्वो मनुष्याः KATHOP. 2, 3. तूर्णं पारमवाप्नुवन् MBh. 1, 5875. महो ध्रमत्तौ किमवत्पादमूलमवापतुः KATHAS. 1, 27. auf Jmd stossen, Jmd antreffen: ध्रमत्रवाप तत्रात्तौ बाहुयुद्धैकतत्परो । पुरुषौ द्वौ KATHAS. 3, 46. — 2) erlangen, empfangen, sich zu Eigen machen, gewinnen, erleiden, sich zuziehen: लोकाववाप्तिमीं चामुं च KHAND. UP. 8, 8, 4. देवलोकांम् Viçv. 7, 19. यानि राजप्रदेयानि प्रत्यहं ग्रामवासिभिः । अन्नपानेन्धनादीनि ग्रामिकस्तान्यवाप्नुयात् ॥ M. 7, 118. दायम् 9, 217. फलम् 2, 160. 3, 54. 7, 207 (मित्राद्वाप्यामित्राद्वा). 8, 156. R. 3, 35, 16. राज्यम् 4, 1, 86. दीप्तिम् 7, 18. वृद्धिम् 3, 4, 18. कामम् 1, 1, 38. Viçv. 8, 17. MBh. 2, 989. दीर्घमायुः M. 4, 76. 94. सुखम् 2, 9. 6, 80. कीर्तिम् 2, 9. श्रेयः MBh. 2, 2590. प्रीतिम् 1, 7714. राजसूयम् 2, 627. सिद्धिम् Viçv. 12, 20. ज्ञयम् N. 14, 19. परो मृदम् 19, 29. दिव्यं भोगम् Vid. 153. सुतम् — आप्नुक्ति ÇAK. 82. या — पुत्रं देवराद्वाप्याप्नुयात् M. 9, 147. अवाप्सोर्महिषीं भोष्या रणे निरित्य हन्मिणाम् MBh. 3, 490. तमवाप्य सत्पतिम् RAGH. 3, 33. ब्रह्म (die heilige Schrift) यस्त्वननुज्ञातमधीयानाद्वाप्नुयात् M. 2, 116. नृत्यं गीतं च — चित्रसेनाद्वाप्नुक्ति MBh. 3, 1763. तस्माद्वाप्स्यथ: — कृत्स्नां विद्याम् KATHAS. 2, 46. धर्ममवाप्नुक्ति R. 5, 37, 13. निन्दाम् M. 5, 161. दोषम् 12, 69. नैनः किञ्चित् 9, 91. मृत्युम् PAÑKAT. 106, 3. सिंहाद्वापद्विपदम् RAGH. 18, 34. — med.: परो गतिमवाप्नुते MBh. 14, 597. — pass.: अर्त्पं वा बहु वा प्रेत्य दानस्यावाप्यते फलम् M. 7, 86. Viçv. 8, 18. यज्ञैर्नावाप्यते स्वर्गः R. 1, 17, 6. अवापि — तोयः परो वासवदत्तयातः KATHAS. 12, 195. पैतृकं तु पिता द्रव्यमनवाप्तं यदाप्नुयात् M. 9, 209. अन्वाप्तचक्षुःकलो ऽपि ÇAK. 23, 1.

— प्रत्यव wiedererlangen Çiçv. 5, 40.

— समव 1) auf Etwas stossen, antreffen: मरुत्कुरवाणां तत्र काञ्चनं समवाप्स्यथ R. 4, 44, 71. — 2) erlangen, gewinnen, auf sich laden, erleiden: तत्फलं समवाप्नुयात् MBh. 2, 866. R. 3, 53, 40. समवाप्नोति ब्रह्मलोकम् JĀG. 1, 212. विनाशं भर्तरि प्राप्ते न लेनां समवाप्स्यसि R. 3, 66, 16. 2, 67, 7. अन्वार्थविनिर्मातं समवाप्य मरुत्पदम् 5, 87, 21. प्रकृषं समवापतुः MBh. 3, 16595. न खेदं समवाप्स्यसि 10449. नाधर्मं समवाप्नोति 3, 7079. किञ्चिद्गुणैः समवाप्यते KATHAS. 4, 96. अस्त्राणि समवाप्तानि त्रया दश च पञ्च च AB. 3, 5.

— उद् hinaufreichen, erreichen ÇAT. Br. 2, 6, 2, 16. दिवं मर्त्यं इव बाहुभ्यां नोदापुः 13, 3, 4, 14. 23.

— उप zu Etwas gelangen TS. 6, 6, 21, 5. एतन्मिथुनमुयाप्रवानि ÇAT. Br. 11, 3, 2, 1. उप ह तं काममाप्नोति 12, 4, 2, 3. 9, 2, 13. ब्रह्मोपाप्नुवानि TAHT. UP. 1, 8. अत्रो स काम उपातः ÇAT. Br. 6, 2, 2, 10. 11, 3, 2, 9. 4, 3, 2, 13. AIR. Br. 2, 16. — desid. mit Etwas (instr.) Jmd zu gewinnen suchen: ब्राह्मणान्क्तेनोपेप्सति KAUC. 68. 140.

— परि 1) erreichen, gewinnen: को वा युज्ञेः परि दत्तं त आप RV. 1, 76, 1. TS. 7, 3, 1, 4. ÇAT. Br. 2, 1, 4, 8. — 2) ein Ende machen, genug sein lassen: भीम पर्याप्नुक्ति MBh. 13, 1073. — part. पर्याप्त erfüllt, zum Abschluss gebracht, das volle Maass habend, ein hohes Maass erreichend, geräumig, vollständig, voll, hinreichend, genügend: कामान्यः कामयते मन्यमानः

स कामिभिर्वापते तत्र तत्र । पर्याप्तकामस्य (der seine Begierden abgeschlossen hat) कृतात्मनस्तु इहैव सर्वे प्रविलीयन्ति कामाः ॥ MUND. UP. 3, 2, 2. शशीव पर्याप्तकलः RAGH. 6, 44. पर्याप्तचन्द्रेव शरत्रियामा KUMARAS. 7, 26. पर्याप्तपुष्यस्तवकावनम्रा 3, 54. तस्य दाराणि सर्वाणि पर्याप्तानि वृहत्ति च MBh. 13, 186. उरस्यपर्याप्तनिवेशभागा (लक्ष्मीः) RAGH. 18, 46. नातिपर्याप्तमालक्ष्य मत्कुन्तरेय भोजनम् 13, 18. यज्ञाः पर्याप्तदक्षिणाः (häufiger आसद्) 17, 17. अप्याप्तं तदस्माकं बलम् — पर्याप्तं विदमेतेषां बलम् BHAG. 1, 10. सुपर्याप्तं कारयेद्गृहमात्मनः M. 7, 76. पर्याप्तो मे वेरा ह्येव पदहं हरिं दृष्टवान् MBh. 3, 13505. पर्याप्तभोगा M. 3, 40. JĀG. 3, 250. पर्याप्तमेतावद्भर्तृन्निर्दिशन्म R. 5, 23, 20. 81, 24. 42. 2, 38, 10. पर्याप्तः परिरुसो ऽपमेतावत् treibe den Scherz nicht weiter N. (BOPP) 11, 8. hinreichend, mit dem dat.: यस्य त्रैवर्षिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये M. 11, 7. Die Ergänzung geht im comp. voran: महेन्द्रेणकारपर्याप्तं विक्रममहिम्ना VIKR. 11, 11. einer Handlung (dat. oder loc. des nom. act. oder auch inf.) oder einer Person (gen.) gewachsen: तं हि तस्य विनाशाय पर्याप्तः MBh. 3, 13541. तदात्मभरणो — पर्याप्ता मद्विधानां च भरणाय R. 2, 31, 23. अरुमार्य सुपर्याप्तो वधायास्य 6, 36, 21. त्रमेवैकः कार्यस्य परिसाधने । पर्याप्तः 5, 33, 46. 3, 42, 26. अनुपातुं न पर्याप्तो गरुडो वायुना सह 3, 44, 30. 33, 25. 51, 7. RAGH. 10, 26. PRAB. 75, 2. रामस्य — न पर्याप्तो R. 1, 21, 13. 3, 28, 15. 42, 25. MBh. 3, 11284. पर्याप्तम् nach Wunsch AK. 2, 9, 57. H. 1303. Gleichbedeutend mit पर्याप्त ist पर्याप्तवत् RAGH. 16, 28: पीडामपर्याप्तवतीव सोढुम्. — desid. 1) verlangen, fordern, wünschen: दाता — ऋणम् — परीप्सतेकेन केतुना M. 8, 161. सा ब्रह्मिणी परीप्सति MBh. 3, 11368. पुत्रत्रयं परीप्सन् 1, 5515. वधं कृत्वा परीप्सती सेनावाहस्य 4, 503. प्रियमेव परीप्सते 2, 563. — 2) zu erhalten wünschen, in Acht nehmen, schützen: न पेयमुदकम् — प्राणानिहं परीप्सता MBh. 3, 17327. व्यायामेन परीप्सस्व जीवितम् 4, 2246. न परीप्सति ये भार्या वध्यानाम् 480. वैकर्तनं परीप्सतो गन्धर्वान्समवाकिरन् 3, 14899. तान्यपरीप्सस्व 4, 1008. — 3) Jmd beizukommen suchen, auf Jmd oder Etwas lauern, nachstellen: स मया सागरावर्ते दृष्ट आसीत्परीप्सता MBh. 3, 632. परीप्समानः पार्श्वानां कलापानं धनुषि च 11454. पञ्चशताञ्जूरान् — परीप्समानः 15723.

— संपरि zusammenfassen, zusammennehmen: संपर्याप्य मूलानि च प्राप्तानि च KAUC. 90.

— प्र 1) erreichen, treffen; an einen Ort gelangen; auf Jmd oder Etwas stossen, Jmd oder Etwas antreffen: मेमं प्रापत् (वधः) AV. 1, 30, 1. 17, 1, 28, 29. नैनं प्राप्नोति शपथः 4, 9, 4. 11, 1, 22. 12, 3, 45. यदेदमत्रं प्राप्नोति ÇAT. Br. 8, 6, 2, 13. यो वा अन्वचानो ऽनूक्तेनैनांप्राप्नुयात् 4, 3, 6, 5. 5, 3, 2, 1. 12, 3, 2, 9. fgg. यतो वाचो निवर्तते । अप्राप्य (sc. ब्रह्म) मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् TAHT. UP. 2, 9. प्राप ह्यर्चयि कुलम् KHAND. UP. 4, 9, 1. अप्राप्य देवान् BRH. ÅR. UP. 8, 9, 1. यथा मरुद्दृदं प्राप्य तित्तं लोष्टं विनश्यति M. 11, 263. दारुणामटवीं प्राप्य N. 12, 7. आप्नमं तमहं प्राप DAÇ. 2, 3. प्राप्य गोदावरीं नदीम् R. 3, 22, 37. 1, 1, 86. 2, 34, 8. ÇAK. 55, 21. RAGH. 1, 48. Vid. 81. 186. 223. 246. 282. अप्राप्य नदीं पर्वतः diesseits des Flusses ein Berg P. 3, 4, 20, Sch. प्राप्य भरतम् R. 1, 77, 20. Vid. 23. 100. BHATT. 5, 96. दिशः प्रापन् sie flohen nach allen Richtungen BHATT. 13, 70. तेन स च कद्वैरौ यथापक्वे मधुरः सन्नो ऽपि न । प्राप्यते (angetroffen, gefunden wird) हि JĀG. 3, 142. प्रापि मरुत्गिरिः BHATT. 13, 106. — 2) erlangen, gewinnen, sich zuziehen, auf sich laden, erleiden; act.: प्रापियं सर्वा